

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้ สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้ง กำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอัน ประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้าน การสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทาง สังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อ รับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อ ประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์แนวโน้มวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่๑เป็นต้นมาได้ ส่งผลให้ประเทศไทยมีการพัฒนาในทุกมิติทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่ม บนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจนและในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความ หลากหลายเชิงนิเวศอย่างไรก็ตามประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญอาทิอัตราการขยายตัว ทางเศรษฐกิจในปี๒๕๖๐ที่ร้อยละ๓.๙ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพเมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีใน ช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมาโดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและ สถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามา

เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้นศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศแม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุขการศึกษาบริการสาธารณสุขโครงสร้างพื้นฐานต่างๆและการคุ้มครองทางสังคมอื่นๆของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้นแต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืนขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟูการใช้และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจนส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้ที่ดินเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐการพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชนขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็งลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำความไม่เสมอภาคการขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมและปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่างๆมีความท้าทายมากขึ้นทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชียแต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคตนอกจากนี้ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่นๆที่มีความซับซ้อนละเอียดอ่อนและมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชนซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจหรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคตขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐอาจถือการระหว่างประเทศและบริษัทข้ามชาติจะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎระเบียบทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆทั้งในด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจรวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบอบอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบรวมทั้งปัญหายาเสพติดการค้ามนุษย์และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกันความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผันอาทิเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่งการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่หุ่นยนต์และโดรนเทคโนโลยีพันธุกรรม

สมัยใหม่และเทคโนโลยีทางการเงินซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้คาดว่าจะ
เป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็ง
ขึ้นแนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิดอาทิการรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความ
หลากหลายเพิ่มมากขึ้นการแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของ
สินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนี้ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี๒๕๗๔ จะ
ก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงวัยที่จะมีส่วนเพิ่มขึ้นอย่าง
ต่อเนื่องรวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรใน
ประเทศไทยจะมีช่วงอายุ ที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆเพิ่มขึ้นซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและ
พฤติกรรมที่แตกต่างกันดังนั้นการเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่
เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะที่เดียวกันโครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัยอาจทำให้เกิดความต้องการแรงงาน
ต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลงซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและ
ความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมี
ความสะดวกมากขึ้นและเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น
โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลก
สูงขึ้นทั้งนี้การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้นจึงอาจจะเป็นไปได้ที่
ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะ
แรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่าอาจทำให้การแย่งชิง
แรงงานมีความรุนแรงมากขึ้นซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการ
เปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้ง
ในเชิงความผันผวนความถี่และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้นซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินระบบ
โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์เนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและ
น้ำขณะที่ระบบนิเวศต่างๆมีแนวโน้มเสื่อมโทรมลงและมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถ
ในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดีระดับความรุนแรงของผลกระทบอัน
เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่างๆดังกล่าวที่แต่ละประเทศ
จะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกันทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่ม
มากขึ้นพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมี
แนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น
โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆที่สำคัญเช่นเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและบันทึก
ความตกลงปารีสจะได้รับนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติทั้งในส่วนของ
จ้างงานและอาชีพสาขาการผลิตและบริการใหม่ๆความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยง
ด้านอื่นๆที่ซับซ้อนขึ้นอาชญากรรมไซเบอร์รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือการเคลื่อนย้าย
อย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คนเงินทุนข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้เทคโนโลยีและสินค้าและบริการการปรับตัวต่อ
การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาดและโรคอุบัติใหม่ที่
จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้นอาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่
ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆที่คาดว่าจะ

จะเกิดขึ้นซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยีโครงสร้างพื้นฐานและองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆโดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไปมีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้นหลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมืองวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากขึ้นซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยในมิติต่างๆข้างต้นเห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมีพลวัตสูงและมีความซับซ้อนหลากหลายมิติซึ่งส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากดังนั้นการพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้องมีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการเนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันโดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพมีความรู้สมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆสามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขมีอาชีพที่มั่นคงสร้างรายได้ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆและมาตรฐานที่สูงขึ้นโดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่างๆที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกันทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอนและการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัยระบบบริการสาธารณะโครงสร้างพื้นฐานรวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลกจากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรมภาคเกษตรและภาคบริการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาลดปัญหาความเหลื่อมล้ำและนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารการรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศการส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจและการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมพร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจนขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์กฎหมายระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้นและสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้นรวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลกเพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรีเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูตซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศโดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆเช่นเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมืองมีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคีและลดความขัดแย้งภายในประเทศโดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆจำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้นภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากรโครงสร้างเศรษฐกิจสภาพสังคมสภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อมและปัจจัยการพัฒนาต่างๆที่เกี่ยวข้องส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่ รอบคอบและครอบคลุมอย่างไรก็ตามหลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้ เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุพร้อมทั้งแนว ยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆเพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อ ยกกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศและปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่างๆอย่างเป็นระบบโดย ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศและถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่นๆเพื่อนำไปสู่ การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ภารกิจและพื้นที่ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”** เพื่อสนองต่อต่อ ผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่การมีเอกราชอธิปไตยการดำรงอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบการอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชนความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงาน และอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่าง ประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคม โลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลง ทั้ง ภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับทั้งระดับประเทศสังคมชุมชนครัวเรือนและปัจเจกบุคคลและมีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติทางการทหารเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและการเมืองเช่นประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขสถาบันชาติศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชนมีระบบการเมืองที่มั่นคง เป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาลสังคมมีความปรองดองและความสามัคคีสามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศชุมชนมีความเข้มแข็งครอบครัวมีความอบอุ่นประชาชนมีความมั่นคงในชีวิตมีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิตมีการออมสำหรับวัยเกษียณความมั่นคงของอาหารพลังงานและน้ำมีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความ ยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลงประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับ ผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้นและมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิต ตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความ เข้มแข็งขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาด ภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้าง ฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไปและประเทศไทยมี บทบาทที่สำคัญในเวทีโลกและมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาค เอเชียเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่งการผลิตการค้าการลงทุนและการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนานอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ได้แก่

ทุนมนุษย์ทุนทางปัญญาทุนทางการเงินทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักรทุนทางสังคมและทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้นคนมีความรับผิดชอบต่อสังคมมีความเอื้ออาทรเสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมรัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนและทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุลมีเสถียรภาพและยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ **“ประเทศชาติมั่นคงประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่องสังคมเป็นธรรมฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่งและมีคุณภาพสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวมโดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
 - ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขันการพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
 - ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
 - ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
 - ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
 - ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ
- ๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ**

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

(๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงไทยเชื่อมโยงโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาคุณภาพคนตลอดช่วงชีวิต

ศตวรรษที่ ๒๑

(๓)ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงใน

ทรัพยากรมนุษย์

(๔)การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

(๕)การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

(๖)การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ

ประเทศ

(๗)การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนา

๔.๔ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๑)การลดความเหลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

(๒)การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจสังคมและเทคโนโลยี

(๓)การเสริมสร้างพลังทางสังคม

(๔)การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเอง

และการจัดการตนเอง

สิ่งแวดล้อม

๔.๕ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ

(๑)สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(๒)สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

(๓)สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(๔)พัฒนาพื้นที่เมืองชนบทเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศมุ่งเน้น

ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๕)พัฒนาความมั่นคงน้ำพลังงานและเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๖)ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑)ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็วโปร่งใส

(๒)ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับทุกประเด็นทุกภารกิจและทุกพื้นที่

(๓)ภาครัฐมีขนาดเล็กลงเหมาะสมกับภารกิจส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๔)ภาครัฐมีความทันสมัย

(๕)บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่งยึดหลักคุณธรรมจริยธรรมมีจิตสำนึกมีความสามารถสูงมุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพ

(๖)ภาครัฐมีความโปร่งใสปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๗)กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆและมีเท่าที่จำเป็น

(๘)กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดย

เสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐- ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐- ๒๕๖๔)ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้นโดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนืองจากแผนพัฒนาฉบับที่ ๙-๑๑เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคงเกิดภูมิคุ้มกันและมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสมส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฉบับที่๑๒ครั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ๒๐ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย๔.๐ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศนอกจากนั้นได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งในระดับกลุ่มอาชีพระดับภาคและระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนอย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศรวมทั้งร่วมจัดการรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯเพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฉบับที่๑๒จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ๒๐ปีในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติโดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฉบับที่๑๒ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาพร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อเตรียมความพร้อมคนสังคมและระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสมขณะเดียวกันยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจนเพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภพนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒

(พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)

๑. ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
๒. ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา”
๓. ยึด “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี”
๔. ยึด “เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙”
๕. ยึด “หลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการ

เจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม”

๖. ยึด “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว”

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่๑๒

๑) การกำกับกรอบเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาหลักในระยะยาวด้วยยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นกลไกเชื่อมโยงสู่การขับเคลื่อนการพัฒนาโดยกำหนดเป้าหมายที่จะต้องบรรลุและแนวทางพัฒนาที่ต้องดำเนินการในช่วง ๕ ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

(๒) การปรับเปลี่ยนเรื่องการเชื่อมต่อการแปลงแผนสู่การปฏิบัติให้มีกรอบและทิศทางในการกำกับที่ชัดเจนขึ้น นั่นคือ แผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาในรายละเอียดที่จะเชื่อมต่อการปฏิบัติโดยได้กำหนดแผนงาน/โครงการกลุ่มสำคัญ ๆ ที่ต้องดำเนินการในระดับแผนงานและโครงการสำคัญ ในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการ

ปฏิบัติโดยใช้กลไกแผนเฉพาะด้าน ยุทธศาสตร์กระทรวง แผนการพัฒนาภาค แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงานต่างๆ ในการขับเคลื่อนตามแนวยุทธศาสตร์นั้น ๆ ให้บรรลุผล โดยจะต้องมีการจัดสรรงบประมาณแบบบูรณาการประเด็นการพัฒนาและเชิงพื้นที่และมีการกำหนดตัวชี้วัดในการติดตามและประเมินผลที่เป็นระบบเชื่อมโยงที่สามารถสะท้อนถึงผลลัพธ์และผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาได้อย่างแท้จริง ซึ่งในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไประบบการจัดสรรงบประมาณ การบริหารจัดการงบประมาณ แผ่นดิน แผนสำหรับการบริหารราชการแผ่นดิน กฎระเบียบเรื่องวินัยการเงินการคลังภาครัฐ และระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาและระบบการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากเพื่อการรองรับความท้าทายในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติที่สัมฤทธิ์ผล ในขณะเดียวกันแนวทางการพัฒนาซึ่งเป็นรายละเอียด

ภายใต้ยุทธศาสตร์ทั้ง ๑๐ ยุทธศาสตร์นั้นได้กำหนดให้ครอบคลุมในหลากหลายประเด็นและแนวทางการพัฒนาเฉพาะด้านซึ่งหน่วยงานรับผิดชอบได้กำหนดไว้แล้วภายใต้แผนเฉพาะด้านหรือกำลังดำเนินการ ทั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อการบูรณาการประเด็นการพัฒนาและเพื่อสนับสนุนให้เกิดการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเกิดการต่อยอดให้สามารถดำเนินการได้สัมฤทธิ์ผล

(๓) แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ กำหนดแนวทางการพัฒนาจังหวัด ภาค และเมืองที่กำหนดพื้นที่เป้าหมายและสาขาการผลิตและบริการเป้าหมายที่เป็นแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนลงไปเพื่อกำกับให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ จังหวัด ภาค และเมืองเกิดผลสัมฤทธิ์โดยสอดคล้องกับเป้าหมายรวมของประเทศ และ

(๔) แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นและแนวทางที่สนับสนุนการขับเคลื่อนประเด็นการปฏิรูปประเทศที่สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปได้เสนอโดยมุ่งเน้นในเรื่องที่มีความชัดเจนและต้องเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไป ซึ่งนับว่าเป็นทั้งช่วงเวลาสำคัญของการปฏิรูปประเทศและวางรากฐานเพื่อการพัฒนาในระยะยาวให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

๑.๓ จุดเน้นและประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑. การพัฒนานวัตกรรมและการนำมาใช้เป็นปัจจัยขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติ

๒. การเตรียมความพร้อมของประเทศในด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

และนวัตกรรม

๓. การเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุก

ช่วงวัย

๔. การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ

๕. การปรับโครงสร้างการผลิตและการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจในแต่ละช่วงของ

ห่วงโซ่มูลค่า

๖. การปรับระบบการผลิตการเกษตรให้สอดคล้องกับพันธกรณี

๗. การเพิ่มศักยภาพฐานการผลิตและบริการเดิมและการต่อยอด

๘. การส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจกระแสใหม่

๙. การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจบริการและการท่องเที่ยว

๑๐. การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิต

๑๑. การพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อย ขนาดเล็กและขนาดกลาง

๑๒. การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพ

สิ่งแวดล้อม

๑๓. การฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญ

๑๔. การบริหารจัดการในภาครัฐ

๑๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศ
๑๖. การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
๑๗. การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศให้เข้มข้น
๑๘. การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward Investment)
๑๙. การปรับปรุงภาคการเงินของไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
๒๐. การปฏิรูปด้านการคลังและงบประมาณ

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๑.๑ เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัยค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาพและสุขภาพที่ดี ครอบครัวยุ่งุ่น ตลอดจนเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

๓.๑.๒ เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

๓.๑.๓ เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๓.๑.๔ เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๓.๑.๕ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันทสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

๓.๑.๖ เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคโดยการพัฒนาภาคและเมืองเพื่อรองรับการพัฒนาระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

๓.๑.๗ เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

๓.๒. เป้าหมายรวม

๓.๒.๑ คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองต้นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณมีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

๓.๒.๒ ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็งประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

๓.๒.๓ ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลาง และขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการ ฐานความรู้ชั้นสูงใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

๓.๒.๔ ทูทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่งไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๓.๒.๕ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สัมคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลงปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านมนุษย์ลดลงมีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนและการส่งออกของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

๓.๒.๖ มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบันการศึกษานานาชาติ และอันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณ มีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฉบับที่๑๒มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีและอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุนดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

- ๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม
- ๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ
- ๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯฉบับที่๑๒สู่การปฏิบัติ

- ๕.๑ หลักการ
- ๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯฉบับที่๑๒
- ๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯฉบับที่๑๒

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➔ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ฉบับทบทวน

๑.สภาพทั่วไป

๑.๑ ที่ตั้งภาคตะวันออกเฉียงเหนือตั้งอยู่ระหว่างละติจูด๑๔°๗' ถึง๑๘°๒๗' เหนือ และลองจิจูด๑๐๐°๕๔' ถึง๑๐๕°๓๗' ตะวันออกตั้งอยู่ในตำแหน่งศูนย์กลางของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงโดยมีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวด้านตะวันออกและด้านเหนือมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดนและด้านใต้ติดต่อกับราชอาณาจักรกัมพูชาโดยมีเทือกเขาพนมดงรักกั้นพรมแดน

๑.๒ พื้นที่และลักษณะภูมิประเทศมีพื้นที่รวม ๑๐๕.๕๓ ล้านไร่ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูงมีความลาดเอียงไปทางตะวันออกมีลักษณะคล้ายกระทะแบ่งเป็น๒เขตใหญ่ได้แก่บริเวณแอ่งที่ราบโคราชอยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำมูลและซีลักษณะเป็นที่ราบสูงสลับกับเนินเขาและบริเวณแอ่งสกลนครอยู่ทางตอนเหนือของภาคตั้งแต่แนวเขาภูพานไปจนถึงแม่น้ำโขงเทือกเขาที่แบ่งระหว่างแอ่งโคราชและแอ่งสกลนครได้แก่เทือกเขาภูพาน

๑.๓ ภูมิอากาศมีอากาศร้อนชื้นสลับกับแล้งแบ่งเป็น๓ฤดูคือฤดูร้อนช่วงเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคมอากาศจะร้อนและแห้งแล้งมากจังหวัดที่มีอุณหภูมิสูงสุดคืออุดรธานีฤดูฝนช่วงเดือนพฤษภาคม-ตุลาคมได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ทำให้มีฝนตกเป็นบริเวณกว้างแต่มีแนวเทือกเขาดงพญาเย็นและสันกำแพงกั้นลมฝนจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ส่งผลให้พื้นที่แอ่งโคราชซึ่งเป็นเขตเงาฝนจึงมีสภาพแห้งแล้งกว่าแอ่งสกลนครจังหวัดที่มีฝนตกมากที่สุดคือนครพนมฝนตกน้อยที่สุดคือนครราชสีมาฤดูหนาวช่วงเดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์อากาศหนาวเย็นได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจากประเทศจีนจังหวัดที่มีอุณหภูมิต่ำสุดคือจังหวัดเลย

๑.๔ การใช้ประโยชน์ที่ดินในปี ๒๕๕๙ มีพื้นที่รวม ๑๐๕.๕๓ ล้านไร่จำแนกเป็นพื้นที่ป่าไม้๑๕.๖๖ล้านไร่หรือร้อยละ ๑๔.๙ พื้นที่ทางการเกษตร ๖๓.๘๗ ล้านไร่หรือร้อยละ ๖๐.๕ และพื้นที่ใช้ประโยชน์อื่นๆ ๒๖.๐๒ ล้านไร่หรือร้อยละ๒๔.๗ของพื้นที่ภาค

๑.๕ ทรัพยากรธรรมชาติ

๑.๕.๑ ดินสภาพดินเป็นดินทรายไม่อุ้มน้ำทำให้ขาดแคลนน้ำและขาดธาตุอาหารใต้ดินมีเกลือหินทำให้ดินเค็มจึงมีข้อจำกัดต่อการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

๑.๕.๒ แหล่งน้ำมีลุ่มน้ำขนาดใหญ่๓ลุ่มได้แก่แม่น้ำชีมีความยาวประมาณ ๗๖๕ กิโลเมตรยาวที่สุดในประเทศไทยมีต้นน้ำที่ทิวเขาเพชรบูรณ์และไหลไปรวมกับแม่น้ำมูลที่จังหวัดอุบลราชธานีแม่น้ำมูลมีความยาวประมาณ๖๔๑กิโลเมตรต้นน้ำอยู่ที่เทือกเขาสันกำแพงแล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่จังหวัดอุบลราชธานีนอกจากนี้ยังมีลำน้ำสาขาย่อยได้แก่ลำปาวลำน้ำอูนลำน้ำสงครามลำเสียวลำน้ำเลยลำน้ำพองและลำตะคองรวมทั้งแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ที่กระจายอยู่ในพื้นที่เช่นหนองหาร (สกลนคร) และบึงละหาน (ชัยภูมิ) นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำบาดาลมีปริมาณน้ำในเกณฑ์เฉลี่ย ๕.๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมงที่ความลึก

ของบ่อประมาณ ๓๐ เมตรคุณภาพของน้ำบาดาลมีตั้งแต่เค็มจืดกร่อยและจืดเนื่องจากพื้นที่ในแอ่งโคราชและแอ่งสกลนครจะรองรับด้วยหินเกลือหากเจาะน้ำบาดาลลึกเกินไปอาจจะพบน้ำเค็ม

๑.๕.๓ ป่าไม้ในปี ๒๕๖๐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ป่าไม้จำนวน ๑๕.๖๖ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๙ ของพื้นที่ภาคหรือร้อยละ ๑๕.๓ ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศซึ่งยังต่ำกว่าค่าเป้าหมายในการรักษาสมดุลของระบบนิเวศที่จะต้องมียพื้นที่ป่าไม้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นป่าเบญจพรรณ

๒. โครงข่ายคมนาคมขนส่งและการบริการสาธารณูปโภค

๒.๑ โครงข่ายถนนเชื่อมโยงกับโครงข่ายหลักของประเทศและเชื่อมโยงสู่ประเทศเพื่อนบ้านสปป.ลาวกัมพูชาและสามารถเชื่อมโยงไปยังเวียดนามและจีนตอนใต้

๒.๑.๑ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ)

๒.๑.๒ เส้นทางแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก

๒.๑.๓ เส้นทางใหม่เศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก๒

๒.๒ รถไฟ

๒.๓ สนามบิน

๒.๔ ด้านชายแดน

๒.๕ แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่อยู่ระหว่างดำเนินการในภาคได้แก่รถไฟความเร็วสูง (ช่วงกรุงเทพฯ-นครราชสีมาช่วงนครราชสีมา-หนองคาย) รถไฟทางคู่ (ช่วงชุมทางถนนจิระ-ขอนแก่นช่วงขอนแก่น-หนองคายช่วงจิระ-อุบลราชธานี) ทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองและทางพิเศษ (ช่วงบางปะอิน-นครราชสีมาช่วงระเบียงเศรษฐกิจ EWEC ด้านตะวันออก)

๒.๖ บริการสาธารณูปโภค

๒.๖.๑ ไฟฟ้า

๒.๖.๒ ประปา

๓. สภาพเศรษฐกิจและรายได้

๓.๑ ภาพรวมเศรษฐกิจ

๓.๒ เศรษฐกิจรายสาขา

๓.๓ เศรษฐกิจระดับครัวเรือน

๔. ประชากรและสังคม

๔.๑ ประชากร

จำนวนประชากรของภาคมากที่สุดของประเทศปี ๒๕๖๐ มีจำนวนประชากร ๒๑.๙๘ ล้านคนหรือร้อยละ ๓๓.๒ ของประเทศเพิ่มขึ้นจาก ๒๑.๖๙ ล้านคนในปี ๒๕๕๕ และมีอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๐ โดยเฉลี่ยร้อยละ ๐.๓๑ ต่ำกว่าประเทศที่มีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ ๐.๕๔ โดยจังหวัดนครราชสีมามีประชากรมากที่สุด ๒.๕๘ ล้านคนรองลงมาคือจังหวัดอุบลราชธานีมีประชากร ๑.๘๑ ล้านคนและจังหวัดขอนแก่นมีประชากร ๑.๗๖ ล้านคนคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๐ ๘.๕ และ ๘.๒ ของประชากรภาคตามลำดับ

๔.๒ แรงงาน

แรงงานส่วนใหญ่มีความรู้ระดับประถมศึกษาแรงงานระดับอาชีวะมีสัดส่วนน้อยมากในปี ๒๕๖๐ มีกำลังแรงงาน ๙.๖๓ ล้านคนส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตรร้อยละ ๕๐.๗๗ ของกำลังแรงงานของภาคจำนวนแรงงานที่มีความรู้ระดับประถมลดลงจากร้อยละ ๕๗.๘ ในปี ๒๕๕๕ เป็นร้อยละ ๕๖.๔๘ ในปี ๒๕๖๐ มีความรู้ระดับมัธยมต้นเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๖.๐๒ ในปี ๒๕๕๕ เป็นร้อยละ ๑๗.๙ ในปี ๒๕๖๐ ระดับมัธยมปลายเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๑.๘๗ ในปี ๒๕๕๕ เป็นร้อยละ ๑๑.๙๖ ในปี ๒๕๖๐ แรงงานระดับอาชีวะเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

จากร้อยละ ๒.๐๗ ในปี ๒๕๕๕ เป็นร้อยละ ๒.๐๙ ในปี ๒๕๖๐ ระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๗.๐๕ ในปี ๒๕๕๕ เป็นร้อยละ ๙.๕๖ ในปี ๒๕๖๐

๔.๓ การศึกษา

สถาบันการศึกษามีทุกระดับโดยระดับอุดมศึกษามี ๕๓ แห่งครอบคลุมเกือบทุกจังหวัด แยกเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ๓๖ แห่งเอกชน ๑๐ แห่งและสถาบันวิทยาลัยชุมชน ๗ แห่งในจำนวนนี้เป็นสถาบันวิจัย ๑๒ แห่งซึ่งมากที่สุดในประเทศ

๔.๔ สาธารณสุข

มีสถานบริการสาธารณสุขให้บริการครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ในปี ๒๕๖๐ มีจำนวนโรงพยาบาลรัฐบาล ๓๒๓ แห่งได้แก่โรงพยาบาลชุมชน (รพช.) ๒๙๑ แห่งโรงพยาบาลทั่วไป (รพท.) ๒๓ แห่งโรงพยาบาลศูนย์ (รพศ.) ๙ แห่งและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) จำนวน ๓,๔๗๗ แห่ง

๕. ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติ

๕.๑ สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรป่าไม้มีแนวโน้มลดลงในปี ๒๕๖๐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ป่าไม้จำนวน ๑๕.๖๖ ล้านไร่คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๙ ของพื้นที่ภาคหรือร้อยละ ๑๕.๓ ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศในช่วงปี ๒๕๕๖-๒๕๖๐ มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ของภาคลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒๔ เนื่องจากการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้เพื่อการเกษตรที่เพิ่มมากขึ้นโดยจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัดมากที่สุดได้แก่จังหวัดมุกดาหาร รองลงมาคือจังหวัดชัยภูมิจังหวัดเลยและจังหวัดอุบลราชธานี

๕.๒ สถานการณ์ด้านภัยพิบัติ

การเกิดไฟป่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงปี ๒๕๕๖-๒๕๖๐ มีจำนวนการเกิดไฟป่าเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๘.๘ โดยปี ๒๕๖๐ เกิดไฟไหม้ป่า จำนวน ๘๗๘ ครั้งพื้นที่ที่ถูกไฟไหม้ ๙,๖๘๗ ไร่ลดลงจากปี ๒๕๕๖ ที่มีจำนวน ๑,๕๗๔ ครั้งและจำนวนพื้นที่ป่าถูกไฟไหม้ ๑๙,๖๒๒ ไร่ซึ่งเป็นปีที่เกิดไฟไหม้ป่ามากที่สุดโดยในระหว่างปี ๒๕๕๖-๒๕๖๐ เกิดไฟไหม้ป่าเฉลี่ย ๑,๒๖๘.๘ ครั้งต่อปีคิดเป็นพื้นที่ที่ถูกไฟไหม้เฉลี่ย ๑๘,๗๔๑.๒ ไร่ต่อปี

๖. สถานะแวดล้อม

๖.๑ จุดแข็ง

๖.๒ จุดอ่อน

๖.๓ โอกาส

๖.๔ ภัยคุกคาม

๗. ปัญหาและประเด็นท้าทาย

๘. แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำดินคุณภาพต่ำประสพอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซากคนมีปัญหาดังนั้นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าวไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้เทคโนโลยีนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพพร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อนโดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศรวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ๆให้แก่ภาคเพื่อให้อัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่นๆของประเทศได้ในระยะยาว

๘.๑ เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”

๘.๒ วัตถุประสงค์

๘.๒.๑ เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดินให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพการดำรงชีพและการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

๘.๒.๒ เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจนผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีพึ่งพาตนเองพึ่งพาครอบครัวและพึ่งพากันในชุมชนได้

๘.๒.๓ เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

๘.๒.๔ เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๘.๒.๕ เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงและมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๘.๓ เป้าหมาย

๘.๓.๑ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น

๘.๓.๒ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลง

๘.๔ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๘๙๒,๖๗๖ ล้านบาท (ปี ๒๕๕๙)	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๕ ต่อปี
สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๐.๔๔๖ (ปี ๒๕๖๐)	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖

๘.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๘.๕.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

๘.๕.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๘.๕.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๘.๕.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

๘.๕.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆของภาค

๘.๕.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

➔ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน) รอบปี พ.ศ.๒๕๖๓

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ จึงได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยยึดยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี นโยบายรัฐบาลแผนการบริหารราชการแผ่นดินแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทิศทางการพัฒนาภาคยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมแผนแม่บทจากกระทรวงที่เกี่ยวข้องและมุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่ายร่วมกันทุกภาคส่วน (ภาครัฐภาคเอกชนภาคประชาสังคมและสถาบันการศึกษา) เพื่อร่วมกันกำหนดทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ ทั้งด้านเศรษฐกิจด้านสังคมและด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ สามารถขับเคลื่อนไปได้ด้วยดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลซึ่งจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดรวมทั้งเป็นการแก้ไขปัญหาความร่วมมือกันของกลุ่มจังหวัดให้เหมาะสมกับโอกาสและศักยภาพของกลุ่มจังหวัดและนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนและสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ โดยสรุปประเด็นสำคัญดังนี้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategies Position)

- ๑) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- ๒) เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
- ๓) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรม
ขอมเชิงนิเวศน์การศึกษาที่มีชื่อเสียง
- ๔) เป็นประตูสู่อีสานและเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมายการพัฒนา

ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ใหม่ท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและสังคม
เป็นสุข

ประเด็นการพัฒนา (Strategies Issues) รวม ๓ ประเด็นคือ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและ
แปรรูป

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวและ
ผลิตภัณฑ์ใหม่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

➤ แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓

- เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด (วิสัยทัศน์) คือ
“โคราชเมืองน่าอยู่ มุ่งสู่เมือง ๓ มรดกยูเนสโก นวัตกรรม และเกษตร อุตสาหกรรม สังคม
ปลอดภัย”
- ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด (ประเด็นยุทธศาสตร์) รวม ๕ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา (ประเด็นยุทธศาสตร์)
๑) การพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ
๒) การลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อยกระดับสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
๓) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ให้มีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และยกระดับอุทยานธรณีโคราชสู่อุทยานธรณีโลก
๔) การเสริมสร้างความมั่นคงทุกมิติ เพื่อปกป้องสถาบันหลักของชาติ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของ ประชาชน
๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ รองรับ Smart City, Mice City และด้านอื่น ๆ

➤ **แนวทางการพัฒนา ตามประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ** จำนวน ๒ แนวทาง คือ

๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยว

๒. ยกระดับการเกษตร และอุตสาหกรรม

➤ **ความเชื่อมโยงแนวทางการพัฒนา แผนงาน ตัวชี้วัดแผนงาน โครงการ และกิจกรรมหลัก**

แนวทางการพัฒนา	แผนงาน (กลยุทธ์)	ตัวชี้วัดแผนงาน	โครงการ	กิจกรรมหลัก
๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยว	<p>๑. เสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกแหล่งท่องเที่ยว รอบแหล่งท่องเที่ยว และเส้นทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>๒. เสริมสร้างและพัฒนาสินค้าและบริการเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น</p> <p>๓. ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว</p>	<p>๑. แหล่งท่องเที่ยว รอบแหล่งท่องเที่ยว หรือเส้นทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว ได้รับการพัฒนา อย่างน้อย ๑๐ แห่ง</p> <p>๒. สินค้าและบริการ เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ได้รับการพัฒนา อย่างน้อย ๑๐ ประเภท</p> <p>๓. จำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้จากนักท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ จากปี ๒๕๖๐ ที่มีนักท่องเที่ยว จำนวน ๘,๘๕๕,๑๖๗ คน และรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ จากปี ๒๕๖๐ ที่มีรายได้ ๑๙,๒๕๐.๘๘ ล้านบาท</p>	โครงการพัฒนา ศักยภาพการท่องเที่ยวและกีฬา	<p>กิจกรรมหลักที่ ๑ ทบทวนแผนการท่องเที่ยว กีฬา และเครือข่าย</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เส้นทางคมนาคม รองรับด้านการท่องเที่ยว กีฬา และ Mice</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๓ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สนามกีฬา รวมทั้งกิจกรรมการท่องเที่ยว และกีฬา</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว กีฬา และเครือข่าย</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๕ การส่งเสริมและพัฒนาสินค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว กีฬา และเครือข่าย</p> <p>กิจกรรมหลัก ๖ การพัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว กีฬา และเครือข่าย</p>

แนวทางการพัฒนา	แผนงาน (กลยุทธ์)	ตัวชี้วัดแผนงาน	โครงการ	กิจกรรมหลัก
๒. ยุทธศาสตร์การเกษตรและอุตสาหกรรม	<p>๔. ส่งเสริมการสร้างมูลค่าสินค้าและบริการภาคการเกษตร</p> <p>๕. ส่งเสริมการสร้างมูลค่าสินค้าและบริการนอกภาคการเกษตร</p> <p>๖. ส่งเสริมการนำผลงานนวัตกรรม การเกษตร อุตสาหกรรมและอาหารปลอดภัย (Food Valley) มาใช้กับแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม</p> <p>๗. ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ</p> <p>๘. น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปสู่การปฏิบัติอย่างยั่งยืน</p>	<p>๔. รายได้ผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัด นครราชสีมา ภาคการเกษตร ณ ราคาประจำปี เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๕ จากปี พ.ศ.๒๕๕๙ ที่มีมูลค่า ๒๐,๔๘๗ ล้านบาท</p> <p>๕. รายได้ผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัด นครราชสีมา นอกภาคการเกษตร ณ ราคาประจำปี เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๕ จากปี พ.ศ.๒๕๕๙ ที่มีมูลค่า ๑๔๙,๙๑๐ ล้านบาท</p> <p>๖. จำนวนผลงานนวัตกรรมการเกษตร อุตสาหกรรม และอาหารปลอดภัย (Food Valley) ได้รับการถ่ายทอดไปสู่การปฏิบัติ อย่างน้อย ๔ นวัตกรรม</p> <p>๗. จำนวนโครงสร้างพื้นฐาน หรือระบบโลจิสติกส์ ได้รับการส่งเสริม หรือพัฒนา หรือสร้าง อย่างน้อย ๑๐ แห่ง</p> <p>๘. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติ ได้รับการส่งเสริมอย่างน้อย ๑๐ โครงการ/กิจกรรม</p>	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการเกษตรและอุตสาหกรรมปลอดภัย Food Valley	<p>กิจกรรมหลักที่ ๑ การพัฒนาปรับปรุง และเพิ่มศักยภาพและคุณภาพของดิน</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๒ การพัฒนาปรับปรุง และก่อสร้างแหล่งกักเก็บน้ำในเขตชลประทาน รวมทั้งระบบผันน้ำ/ส่งน้ำ ทางและสะพานข้ามลำน้ำและสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่อง</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๓ การพัฒนาปรับปรุง และก่อสร้างแหล่งกักเก็บน้ำนอกเขตชลประทาน รวมทั้งระบบผันน้ำ/ส่งน้ำ ทางและสะพานข้ามลำน้ำและสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่อง</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๔ ส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพ เพื่อเพิ่มผลผลิตและมูลค่า พืชเศรษฐกิจ</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๕ ส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพ เพื่อเพิ่มผลผลิตและมูลค่า สัตว์เศรษฐกิจ</p>
แนวทางการพัฒนา	แผนงาน (กลยุทธ์)	ตัวชี้วัดแผนงาน	โครงการ	กิจกรรมหลัก

	<p>๙. สร้างโอกาสและพัฒนาฝีมือให้กับผู้อยู่ในวัยแรงงานและผู้ประกอบการ</p>	<p>๙. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ได้รับการส่งเสริมอย่างน้อย ๑๐ โครงการ/กิจกรรม</p> <p>๑๐. หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๑ (หมู่บ้านล้ำหลัง) และครัวเรือนที่ตกเกณฑ์จปฐ. รวมทั้งประชาชนที่ได้รับบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา อย่างน้อยร้อยละ ๘๐</p>	<p>โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการเกษตรและอุตสาหกรรมปลอดภัย Food Valley</p>	<p>กิจกรรมหลักที่ ๖ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรของรัฐ เกษตรกรประชาชนผู้อยู่ในวัยแรงงาน และผู้ประกอบการ ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ภูมิปัญญาชาวบ้าน หลักวิชาการ เทคโนโลยี นวัตกรรมในยุคดิจิทัล</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๗ การแปรรูปผลผลิตการเกษตรและสร้างมูลค่าเพิ่ม ด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และพลังงานทดแทน</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๘ การแปรรูปผลผลิตสัตว์เศรษฐกิจ</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๙ ก่อสร้างซ่อมแซม ปรับปรุง พัฒนา ยกระดับเส้นทางคมนาคมขนส่ง และการบริหารจัดการ (โลจิสติกส์) สินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม รองรับความเจริญทางเศรษฐกิจ</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๑๐ พัฒนาระบบการตลาดสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่แปรรูปและไม่แปรรูป</p>
--	--	---	--	--

➤ **แนวทางการพัฒนา ตามประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อยกระดับสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง**

➤ **ความเชื่อมโยงแนวทางการพัฒนา แผนงาน ตัวชี้วัดแผนงาน โครงการ และกิจกรรมหลัก จำนวน ๑ แนวทาง คือลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ทุกมิติ**

แนวทางการพัฒนา	แผนงาน (กลยุทธ์)	ตัวชี้วัดแผนงาน	โครงการ	กิจกรรมหลัก
๑. ลดความความเหลื่อมล้ำทางสังคมทุกมิติ	<p>๑. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการสาธารณสุข</p> <p>๒. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา</p> <p>๓. ส่งเสริมและพัฒนาด้านศาสนา วัฒนธรรม และประเพณี</p> <p>๔. ส่งเสริมและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก</p> <p>๕. ส่งเสริมและพัฒนาภารกิจภายใต้โครงการไทยนิยมยั่งยืน</p> <p>๖. ส่งเสริมและพัฒนา หมู่บ้านลำหลัง คริวเรือนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จปฐ.</p> <p>๗. ส่งเสริมและพัฒนาบริการภาครัฐด้านอื่นๆ</p>	<p>๑. ร้อยละการลดลงของยอดรวมโรคร้าย ๕ ชนิด (หัวใจ เบาหวาน หลอดเลือดสมอง ความดันโลหิตสูง และมะเร็ง) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของข้อมูลปี ๒๕๕๙ ที่มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๑๒,๐๗๖</p> <p>๒. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของค่าคะแนนเฉลี่ย O-net ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ อย่างน้อยร้อยละ ๐.๒๐ จากปี พ.ศ.๒๕๕๙ ที่มีค่าเฉลี่ย ๓๗.๑๒</p> <p>๓. มีการกิจกรรมด้านศาสนา วัฒนธรรม และประเพณี อย่างน้อย ๑๒ ครั้ง</p> <p>๔. มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างน้อย ๑๐ เส้นทาง/แห่ง</p> <p>๕. มีกิจกรรมภายใต้โครงการไทยนิยมยั่งยืน ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา อย่างน้อย ๖๔ กิจกรรม</p> <p>๖. หมู่บ้านลำหลัง คริวเรือนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. ได้รับการพัฒนาอย่างน้อย ร้อยละ ๘๐</p> <p>๗. มีกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาบริการภาครัฐด้านอื่น ๆ เกิดขึ้น อย่างน้อย ๑๐ กิจกรรม</p>	<p>โครงการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพคุณภาพชีวิตทุกช่วงวัยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม</p>	<p>๑. ส่งเสริมและพัฒนาการดูแลสุขภาพ การรักษาผู้ป่วย ทุกช่วงวัย ด้วยองค์ความรู้ และเทคโนโลยี</p> <p>๒. ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาทุกช่วงวัย ด้วยองค์ความรู้ เทคโนโลยี หรือนวัตกรรม</p> <p>๓. ส่งเสริมและพัฒนาด้านศาสนา วัฒนธรรม และประเพณี</p> <p>๔. ส่งเสริมและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก</p> <p>๕. ส่งเสริมและพัฒนาการให้บริการของภาครัฐ ด้วยองค์ความรู้ เทคโนโลยี หรือนวัตกรรม</p> <p>๖. ส่งเสริมและพัฒนาการแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนภายใต้โครงการไทยนิยมยั่งยืน</p>

➤ แนวทางการพัฒนา ตามประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ให้มีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และยกระดับอุทยานธรณีโคราชสู่อุทยานธรณีโลก

➤ ความเชื่อมโยงแนวทางการพัฒนา แผนงาน ตัวชี้วัดแผนงาน โครงการ และกิจกรรมหลัก จำนวน ๓ แนวทาง คือ

แนวทางการพัฒนา	แผนงาน (กลยุทธ์)	ตัวชี้วัดแผนงาน	โครงการ	กิจกรรมหลัก
๑. อนุรักษ์ พัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	<p>๑. ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และให้ความรู้ สร้างจิตสำนึกประชาชนได้ตระหนักถึงคุณค่า และประโยชน์ของทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรป่าไม้ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๒. เพิ่มความสามารถในการบริหารจัดการ ชยะและรณรงค์ให้ทุกภาคส่วนร่วมสำนึก รับผิดชอบต่อสังคมเกี่ยวกับการลดปริมาณชยะ</p> <p>๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมการจัดการน้ำเสีย และส่งเสริมพัฒนาฟื้นฟู ลำน้ำ คู คลองสาธารณะ</p> <p>๔. ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำ ในเขตชลประทานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๕. ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ เกษตรน้ำฝน (นอกเขตชลประทาน)ตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง</p>	<p>๑. จำนวนพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น</p> <p>๒. ปริมาณชยะได้รับการจัดการอย่าง ถูกต้อง ร้อยละ ๗๕</p> <p>๓. ลำน้ำ คู คลอง สาธารณะ ได้รับ การส่งเสริม ฟื้นฟู อย่างน้อย ๑ ลำน้ำ</p> <p>๔.๑ มีปริมาณน้ำต้นทุนในเขต ชลประทานเพิ่มขึ้น</p> <p>๔.๒ กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๖๐ มีรายได้เพิ่มขึ้น</p> <p>๕.๑ มีปริมาณน้ำต้นทุนในเขต ชลประทานเพิ่มขึ้น</p> <p>๕.๒ กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๖๐ มีรายได้เพิ่มขึ้น</p>	<p>โครงการบริหาร จัดการทรัพยากร ธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม</p>	<p>กิจกรรมหลักที่ ๑ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรป่าไม้</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๒ การบริหารจัดการชยะ</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๓ การมีส่วนร่วมในการจัดการ น้ำเสีย และส่งเสริมพัฒนา ฟื้นฟู ลำน้ำ คูคลอง สาธารณะ</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๔ การบริหารจัดการน้ำเขต ชลประทาน</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๕ การบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ เกษตรน้ำฝน (นอกเขต ชลประทาน)</p>

แนวทางการพัฒนา	แผนงาน (กลยุทธ์)	ตัวชี้วัดแผนงาน	โครงการ	กิจกรรมหลัก
<p>๑. อนุรักษ์ ป่าไม้ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๖. การขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ</p> <p>๗. พัฒนาระบบป้องกันน้ำท่วมในพื้นที่ชุมชนเมืองและเพิ่มสิ่งก่อสร้างเพื่อลดการพังทลายของตลิ่งตามเส้นทางน้ำ</p> <p>๘. ส่งเสริมการปรับปรุงพื้นที่ดินเค็มเพื่อการเกษตร</p>	<p>๖. พื้นที่ที่ได้รับการส่งเสริมตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเพิ่มขึ้น</p> <p>๗. มีระบบป้องกันน้ำท่วม หรือสิ่งก่อสร้างเพื่อลดการพังทลายอย่างน้อย ปีละ ๑ แห่ง</p> <p>๘.๑ พื้นที่ดินเค็มได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น ๘.๒ รายได้ของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการปรับปรุงดินเค็มเพิ่มขึ้น</p>	<p>โครงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>กิจกรรมหลักที่ ๖ ดำเนินงานตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๗ การป้องกันน้ำท่วม และการพังทลายของตลิ่ง</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๘ การจัดการดินเค็มเพื่อการเกษตร</p>
<p>๒. ยกระดับการพัฒนาจัดตั้งอุทยานธรณีโคราช เป็นอุทยานธรณีโลกยูเนสโก</p> <p>๓. ใช้พลังงานและพลังงานสะอาดอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>๑. พัฒนาการจัดตั้งอุทยานธรณีโคราชสู่อุทยานธรณีโลกยูเนสโก</p> <p>๑. ส่งเสริมการรณรงค์ประหยัดพลังงานและส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด</p>	<p>๑. ผลการประเมินตนเองตามแบบฟอร์มของยูเนสโก ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐</p> <p>๑. หน่วยราชการในจังหวัดประหยัดพลังงานมากกว่า ร้อยละ ๑๐</p> <p>๒. ส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานสะอาด (พลังงานแสงอาทิตย์) ในพื้นที่เกษตรเพิ่มขึ้น</p>		<p>กิจกรรมหลักที่ ๙ บริหารจัดการอุทยานธรณีโคราชสู่อุทยานธรณีโลกยูเนสโก</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๑๐ การรณรงค์ประหยัดพลังงานและส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด</p>

➤ แนวทางการพัฒนา ตามประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การเสริมสร้างความมั่นคงทุกมิติ เพื่อปกป้องสถาบันหลักของชาติ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

➤ ความเชื่อมโยงแนวทางการพัฒนา แผนงาน ตัวชี้วัดแผนงาน โครงการ และกิจกรรมหลัก จำนวน ๔ แนวทาง ดังนี้

แนวทางการพัฒนา	แผนงาน (กลยุทธ์)	ตัวชี้วัดแผนงาน	โครงการ	กิจกรรมหลัก
<p>๑. เสริมสร้างความมั่นคง เพื่อปกป้องสถาบันหลักของชาติ</p> <p>๒. เป็นศูนย์บริหารการจัดการเครือข่ายการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านความมั่นคงอย่างยั่งยืน</p> <p>๓. เสริมสร้างความปรองดองและความสามานฉันท์</p> <p>๔. เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน</p>	<p>๑. สร้างความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญของสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ให้ประชาชนได้รับรู้รับทราบ</p> <p>๒. ส่งเสริม พัฒนาอาชีพตามแนวทางโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และการเรียนรู้หลักการทำงาน</p> <p>๓. สร้างระบบเครือข่ายในภาครัฐ และภาคประชาชน</p> <p>๔. ส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยของประชาชน หรือนักเรียน นักศึกษาในจังหวัด</p> <p>๕. ส่งเสริมในการให้ความรู้ และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน</p> <p>๖. จัดระบบการป้องกันปราบปรามผู้กระทำความผิด</p> <p>๗. สร้างระบบเครือข่ายการทำงานเฝ้าระวัง</p>	<p>๑. จำนวนพื้นที่การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคง เร่งด่วนอันดับแรก ๕๗ ตำบล ๙๐ หมู่บ้าน ได้รับการพัฒนา</p> <p>๒. ร้อยละอัตราส่วนการจับกุมดำเนินคดีเพิ่มขึ้น</p> <p>๓. จำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยที่ได้รับการช่วยเหลือตามระเบียบที่กำหนด</p>	<p>โครงการเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน</p>	<p>กิจกรรมหลักที่ ๑ การสร้างความรู้ความเข้าใจ การประชาสัมพันธ์/การเผยแพร่/การเทิดทูนและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๒ การพัฒนาอาชีพตามแนวทางโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และการเรียนรู้หลักการทำงาน</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๓ การสร้างระบบเครือข่ายในภาครัฐ และภาคประชาชน</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๔ การส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยของประชาชน หรือนักเรียน นักศึกษาในจังหวัด</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๕ การส่งเสริมในการให้ความรู้และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน</p>

แนวทางการพัฒนา	แผนงาน (กลยุทธ์)	ตัวชี้วัดแผนงาน	โครงการ	กิจกรรมหลัก
	<p>๘. ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากสาธารณภัย</p>			<p>กิจกรรมหลักที่ ๖ การจัดระบบการป้องกันปราบปรามผู้กระทำความผิด และการสร้างเครือข่ายด้านการรักษาความปลอดภัย และการช่วยเหลือประชาชน</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๗ การสร้างระบบเครือข่ายการทำงานเฝ้าระวัง</p> <p>กิจกรรมหลักที่ ๘ การส่งเสริมการเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากสาธารณภัย</p>

➤ **แนวทางการพัฒนา ตามประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ รองรับ Smart City, Mice City และด้านอื่น ๆ**

➤ **ความเชื่อมโยงแนวทางการพัฒนา แผนงาน ตัวชี้วัดแผนงาน โครงการ และกิจกรรมหลัก จำนวน ๑ แนวทาง**

แนวทางการพัฒนา	แผนงาน (กลยุทธ์)	ตัวชี้วัดแผนงาน	โครงการ	กิจกรรมหลัก
๑. เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	๑. เพิ่มขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐ และเครือข่าย ด้วยองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ๒. ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างองค์กรภาครัฐ ด้วยองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ๓. เพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน การตรวจติดตาม และการประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล	๑. บุคลากรภาครัฐได้รับการส่งเสริมและพัฒนา อย่างน้อย ๒ รุ่น ๒. องค์กรได้รับการส่งเสริมพัฒนา และยกระดับ อย่างน้อย ๒ แห่ง ๓. จังหวัดได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนการปฏิบัติงาน การตรวจติดตาม และการประเมินผล อย่างน้อย ๖ ครั้ง	โครงการเพิ่มขีดความสามารถบุคลากร องค์กรภาครัฐ และเครือข่าย	<u>กิจกรรมหลักที่ ๑</u> พัฒนาและเพิ่มศักยภาพบุคลากรภาครัฐ และเครือข่าย ด้านกระบวนการบริหารจัดการ องค์กรภาครัฐ มุ่งสู่ Korat ๔.๐, Smart City, Dry Port และ MICE City และด้านอื่น ๆ <u>กิจกรรมหลักที่ ๒</u> ยกระดับโครงสร้าง องค์กรภาครัฐ มุ่งสู่ Korat ๔.๐, Smart City, Dry Port และ MICE City และด้านอื่น ๆ <u>กิจกรรมหลักที่ ๓</u> ส่งเสริมและสนับสนุน การปฏิบัติงาน การตรวจติดตาม และการประเมินผลตามนโยบายรัฐบาล

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา โดยมุ่งเน้นพัฒนาด้านเศรษฐกิจ เมืองน่าอยู่ รักษาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ปกป้องสถาบัน พัฒนากิจกรรมให้มีประสิทธิภาพ สานต่อแนวทางพระราชดำริ ด้านการศึกษา การเกษตร พัฒนาสังคม ด้านการพัฒนาสาธารณสุข ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวศาสนา-วัฒนธรรมประเพณีและกีฬาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยปัจจุบันมีรายละเอียดของยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านสาธารณสุข

๑.๑) ประสานและบริหารจัดการน้ำ ตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เมื่อปี ๒๕๓๘ เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาอุทกภัยอย่างเป็นระบบ

๑.๒) พัฒนาชุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภคและบริโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและน้ำแล้ง

๑.๓) พัฒนาชุมชนและสังคมตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒) ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการศึกษา

๒.๑) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา ให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา

๒.๒) พัฒนาและเตรียมบุคลากรด้านการศึกษา ครู นักเรียน ให้เป็นผู้มีคุณภาพมีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากล รองรับประชาคมอาเซียน

๒.๓) สนับสนุนให้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือและประกอบการศึกษา เป็นเครื่องมือของชุมชนและประชาชนทั่วไป

๒.๔) ส่งเสริมให้ประชาชนได้เตรียมความพร้อม และตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในทุกด้าน

๒.๕) ส่งเสริมการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

๓) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเกษตรกรรม

๓.๑) พัฒนา ปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืชที่ดีมีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรม เกิดพันธุ์พืชใหม่ๆ ที่มีคุณภาพสูงขึ้น โดยขอความร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

๓.๒) ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรปรับปรุงผลิตผลให้มีคุณภาพ มีมาตรฐานสากลโดยการร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

๓.๓) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายผู้นำด้านการเกษตรอาสาสมัครการเกษตร

๓.๔) ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมและแปรรูปสินค้าทางการเกษตรและเพิ่มช่องทางตลาด

๓.๕) สนับสนุนการทำเกษตรทางเลือก ตามนโยบายเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๖) ส่งเสริมประชาชนในท้องถิ่นให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคเพื่อจำหน่ายและเพื่อการอนุรักษ์

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคม

๔.๑) ส่งเสริมและพัฒนาบทบาทของผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนให้เข้มแข็ง

๔.๒) ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

๔.๓) ส่งเสริม พัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

๔.๔) ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น

- ๔.๕) ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเสพติด การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกกระดับ
- ๔.๖) ดำเนินการโครงการ เพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรค และความต้องการของประชาชนในพื้นที่
- ๔.๗) ส่งเสริมและประกาศเกียรติคุณผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดี และสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคม สร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัดนครราชสีมา

๕) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสาธารณสุข

- ๕.๑) พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม)
- ๕.๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้การรักษาพยาบาลประชาชนในทุกกระดับ ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน โดยร่วมมือกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง
- ๕.๓) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง โดยให้การเรียนรู้การดูแลสุขภาพ การออกกำลังกาย การป้องกันโรค การใช้ยาอย่างถูกต้อง การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และการเข้ารับการรักษาสุขภาพหรือการรับบริการด้านสาธารณสุขตามขั้นตอนและวิธีการทางการแพทย์

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- ๖.๑) ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นและความต้องการของประชาชน
- ๖.๒) ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง
- ๖.๓) ประสาน สนับสนุน ร่วมมือกับส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ เพื่อสนับสนุนเครื่องมือ เครื่องจักรกล ตลอดจนผู้ปฏิบัติงานที่มีความชำนาญในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ๖.๔) ประสานในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในด้านสาธารณสุขปศุสัตว์ และส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจในการใช้และรักษาสาธารณสุขปศุสัตว์อย่างคุ้มค่า
- ๖.๕) ดำเนินการปรับปรุงระบบขนส่งในจังหวัดนครราชสีมา เพื่อแก้ไขปัญหาจราจร ปลอดภัยและเป็นระเบียบในการให้บริการแก่ประชาชน

๗) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และกีฬา

- ๗.๑) พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่นโคราช โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว
- ๗.๒) พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ รวมทั้งกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ กระตุ้นเศรษฐกิจ และสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมาเพิ่มขึ้น
- ๗.๓) สนับสนุนและส่งเสริมความสามารถของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว และสร้างเครือข่าย เพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ โดยการจับคู่ธุรกิจพัฒนาคุณภาพสินค้าและขยายตลาดสินค้าทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ
- ๗.๔) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมลานกีฬา และจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ รวมถึงการสร้างความเป็นเลิศทางด้านกีฬา

๘) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

- ๘.๑) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน ให้รองรับการปฏิบัติภารกิจหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๘.๒) นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร

๘.๓) สนับสนุนบุคลากรในสังกัด ให้ได้รับการศึกษา อบรม การทำวิจัย เพิ่มพูนความรู้ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพ การทำงานให้เกิดประสิทธิผลในการบริการประชาชน และในการสื่อสารและร่วมมือกับประชาคมอาเซียน

๘.๔) บูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาท้องถิ่น สร้างประโยชน์สูงสุด แก่ประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา

๘.๕) เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและความต้องการของประชาชนในการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา

๘.๖) เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

๙) ยุทธศาสตร์ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๙.๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบเตือนภัยธรรมชาติ และภัยพิบัติต่างๆ

๙.๒) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงาน มูลนิธิการกุศลและองค์กรที่เกี่ยวข้องในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย

๙.๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชนและสถานที่สำคัญ โดยสร้างความอบอุ่นใจ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๙.๔) สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมพันฟูตำรวจบ้านและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจร

๑๐) ยุทธศาสตร์ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๐.๑) พัฒนาพันฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำลำคลองและป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์

๑๐.๒) รณรงค์สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่นทุกระดับ

๑๐.๓) จัดทำระบบกำจัดขยะรวม และจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๒.ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“เมืองแห่งการเกษตร เขตปลอดภัยและยาเสพติด คนดีมีคุณภาพ ปราศจากโรคร้าย ชุมชนเข้มแข็งและน่าอยู่ เชิดชูศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารราชการท้องถิ่นให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งยั่งยืน ประชาชนพึ่งพาตนเองได้และปัญหาความยากจนลดลง
๒. เพื่อประชาชนมีสุขภาพที่ดีมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินคุณภาพชีวิตดีขึ้น
๓. เพื่อผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ เด็ก ผู้ป่วยเอดส์ และผู้พิการต้องได้รับการดูแล
๔. เพื่อรักษาทรัพยากรธรรมชาติคงอยู่และปรับปรุงป่าเสื่อมโทรม
๕. เพื่อจัดสร้างพื้นที่สีเขียวแก่ตำบลเมืองเกษตร
๖. เพื่อให้มีทรัพยากรน้ำใช้ในการเกษตรกรรมที่เพียงพอได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น ลดผลกระทบจากน้ำท่วม
๗. เพื่อพัฒนาระบบสาธารณสุขปศุสัตว์การเพียงพอทั่วถึง
๘. เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เด็กทุกคนอยากเรียนต้องได้เรียน
๙. เพื่อเพิ่มพูนการเรียนรู้ของชุมชนอำเภอวังซึ่งศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๐. เพื่อให้บริหารราชการ ให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการที่ดี
๑๑. เพื่อให้ประชาชนเข้าใจบทบาทหน้าที่ตนเองและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๑๒. เพื่อให้อบต.เมืองเกษตรสามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนในพื้นที่ได้มากที่สุด
๑๓. เพื่อให้พนักงานอบต.เมืองเกษตรบริการด้วยรอยยิ้ม โปร่งใส รวดเร็วและตรวจสอบได้
๑๔. เพื่อส่งเสริมและพัฒนากองทุนเพื่อช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสได้ให้กับประชาชนท้องถิ่น

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑.กรณีโครงการโครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพงานจากการที่ คกก.ตรวจรับงานจ้างตรวจรับงานโดยจะต้องได้คุณภาพงานที่ดี ไม่มีปัญหาและข้อท้วงติง

๒.กรณีโครงการด้านอื่นๆ วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการ

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งยั่งยืน ประชาชนพึ่งพาตนเองได้และปัญหาความยากจนลดลง
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต	การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส โครงการพัฒนาหมู่บ้านในด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ส่งเสริมการสหกรณ์ ส่งเสริมเยาวชน สตรี อุดหนุน อปท.อื่น ส่วนราชการหรือหน่วยอื่นของรัฐ องค์กรประชาชน องค์กรการกุศล องค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย เพื่อดำเนินโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ดำเนินการหรืออุดหนุนหน่วยงานที่ดำเนินการแก้ไข ปัญหาหาเสพติดเพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานให้แก่ อปพร.เพิ่มประสิทธิภาพ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน การป้องกันและระงับโรคติดต่อต่างๆควบคุมป้องกันโรคระบาดในพื้นที่พัฒนา ส่งเสริมสนับสนุนการบริการสาธารณสุขของหมู่บ้าน กองทุนหลักประกันสุขภาพสร้างเสริมสุขภาพในชุมชน เช่นการจัดการแข่งขันกีฬา การส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน ฯลฯ

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกต้นไม้ในป่าชุมชนป่าต้นน้ำ ป่าสาธารณะ ปลูกหญ้าแฝก อนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ สร้างและซ่อมแซมฝายชะลอน้ำ ตามพระราชดำริฯ เป็นต้น
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค	การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆในพื้นที่ เช่น ถนน สะพาน รางระบายน้ำที่ปลอดภัย ท่อ คสล. ท่อกระจายน้ำ ระบบน้ำอุปโภคบริโภค อาคารต่างๆ สิ่งก่อสร้างในฌาปนสถาน ป้ายจราจร กระจกโค้ง ป้องกันอุบัติเหตุ ไฟกระพริบ ฯลฯ
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา	พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน การศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	อนุรักษ์และจรรโลงไว้ซึ่งการศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและและภูมิปัญญาท้องถิ่น
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารราชการท้องถิ่นให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการที่ดี	เพื่อพัฒนาระบบการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้การบริหารงานราชการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด พัฒนาระบบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาของประชาชนฝึกอบรมราษฎรในหมู่บ้านให้มีความรู้ปลูกจิตสำนึกให้ราษฎรมีความสามัคคี ประองตอง สมานฉันท์ เพื่อความมั่นคงของชาติ
ยุทธศาสตร์ที่ ๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว	เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนท้องถิ่น

๒.๖ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

๑. กลยุทธ์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งยั่งยืน ประชาชนพึ่งพาตนเองได้และปัญหาความยากจน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

๑. กลยุทธ์ให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีมีคุณภาพตลอดอายุในชีวิตและทรัพย์สินคุณภาพชีวิตดีขึ้น
๒. กลยุทธ์ให้ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ เด็ก ผู้ป่วยเอดส์ และผู้พิการต้องได้รับการดูแล

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. กลยุทธ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติคงอยู่และปรับปรุงป่าเสื่อมโทรม
๒. กลยุทธ์การจัดสร้างพื้นที่สีเขียวแก่ตำบลเมืองเกษตร
๓. กลยุทธ์ให้มีทรัพยากรน้ำใช้ในการเกษตรกรรมที่เพียงพอได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น ลดผลกระทบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

๑. กลยุทธ์พัฒนาระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการเพียงพอทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการศึกษา

๑. กลยุทธ์พัฒนาการศึกษาให้เด็กทุกคนอยากเรียนต้องได้เรียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. กลยุทธ์เพิ่มพูนการเรียนรู้ของชุมชนธำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการบริหารราชการท้องถิ่นให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการที่ดี

๑. กลยุทธ์ให้บริหารราชการ ให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการที่ดี
๒. กลยุทธ์ให้ประชาชนเข้าใจบทบาทหน้าที่ตนเองและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๓. กลยุทธ์ให้ อบต.เมืองเกษตร สามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนในพื้นที่ได้มากที่สุด
๔. กลยุทธ์ให้พนักงาน อบต.เมืองเกษตร บริการด้วยรอยยิ้ม โปร่งใส รวดเร็วและตรวจสอบได้

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว

๑. กลยุทธ์ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนท้องถิ่น

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเกษตร

การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเกษตร กำหนดการพัฒนาที่ครอบคลุมกิจกรรมต่างๆขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเกษตรที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา จำนวน ๘ ยุทธศาสตร์ และ ๑๔ กลยุทธ์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านเศรษฐกิจ

๑. กลยุทธ์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งยั่งยืน ประชาชนพึ่งพาตนเองได้และปัญหาความยากจน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

๑. กลยุทธ์ให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินคุณภาพชีวิตดีขึ้น
๒. กลยุทธ์ให้ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ เด็ก ผู้ป่วยเอดส์ และผู้พิการต้องได้รับการดูแล

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. กลยุทธ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติคงอยู่และปรับปรุงป่าเสื่อมโทรม
๒. กลยุทธ์การจัดสร้างพื้นที่สีเขียวแก่ตำบลเมืองเกษตร
๓. กลยุทธ์ให้มีทรัพยากรน้ำใช้ในการเกษตรกรรมที่เพียงพอได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น ลดผลกระทบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

๑. กลยุทธ์พัฒนาระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการเพียงพอทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา

๑. กลยุทธ์พัฒนาการศึกษาให้เด็กทุกคนอยากเรียนต้องได้เรียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. กลยุทธ์เพิ่มพูนการเรียนรู้ของชุมชนธำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารราชการท้องถิ่นให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการที่ดี

๑. กลยุทธ์ให้บริหารราชการ ให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการที่ดี
๒. กลยุทธ์ให้ประชาชนเข้าใจบทบาทหน้าที่ตนเองและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๓. กลยุทธ์ให้ออบต.เมืองเกษตรสามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนในพื้นที่ได้มากที่สุด
๔. กลยุทธ์ให้พนักงานอบต.เมืองเกษตรบริการด้วยรอยยิ้ม โปร่งใส รวดเร็วและตรวจสอบได้

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว

๑. กลยุทธ์ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนท้องถิ่น

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเกษตร มุ่งพัฒนา ๘ ด้าน ได้แก่ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคการพัฒนาทางการศึกษาการพัฒนาด้านศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นการพัฒนาด้านการบริหารราชการท้องถิ่นให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการที่ดีการพัฒนาด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านทรัพยากรในการบริหารการจัดการ ๔ ม

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weaknesses)
<p>๑. อัตรากำลังคนทำงานในองค์กรมีจำนวนมากเมื่อเปรียบเทียบกับองค์กรที่มีรายได้เทียบเท่ากัน</p> <p>๓. มีทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถหลากหลายในตำบล</p> <p>๔. ประชากรมีประมาณสามพันกว่าคน หมู่บ้าน ๗ หมู่บ้าน ถือเป็นจำนวนที่เหมาะสมไม่มากไม่น้อยเกินไปทำให้สามารถให้บริการสาธารณะได้อย่างทั่วถึง</p> <p>๕. มีการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งในพื้นที่หลายกลุ่ม เช่น กลุ่มดอกไม้จันทร์ ชมรมผู้สูงอายุ</p> <p>๖. ปัจจุบันมีเจ้าหน้าที่ที่มีความเชี่ยวชาญระบบ e-laas หลายคน</p> <p>๗. มีรถยนต์ราชการและรถกระบะเข้าไว้คอยช่วยเหลือประชาชน ๓ คัน</p>	<p>๑. ปัญหาด้านทรัพยากรบุคคลที่มีมากเกินไปจนเกินงาน เช่น การปฏิบัติงาน</p> <p>๒. วัฒนธรรมการจัดสรรงบประมาณแบบเอาหมู่บ้านเป็นเกณฑ์ ไม่ได้นำเอาปัญหาและความต้องการเป็นเกณฑ์</p> <p>๓. การเรียกใช้รถราชการทำได้ง่ายทำให้บางครั้งนำไปดำเนินการในสิ่งที่ไม่จำเป็นเร่งด่วน ทำให้เกิดการสิ้นเปลืองโดยใช้เหตุ</p>
โอกาส(Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>๑. ได้รับสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในการเป็น อบต.ต้นแบบ ด้านสวัสดิการสังคม</p> <p>๒. สามารถประสานยืมครุภัณฑ์ยานพาหนะที่มีราคาแพงจาก อบท.ข้างเคียง เช่น รถดับเพลิงของเทศบาลข้างเคียง</p> <p>๓. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีเว็บไซต์รวมหนังสือสั่งการต่างๆ ระเบียบกฎหมาย วรรณกรรมสารสนเทศต่างๆ</p>	<p>๑. กรมส่งเสริมจัดสรรเงินค่าตอบแทนครูผู้ดูแลเด็กไม่ครบตามเงินเดือนที่แท้จริง ให้ อบต.จ่ายส่วนเพิ่ม</p> <p>๒. รัฐจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับภารกิจ และส่วนใหญ่เป็นเงินผ่าน เช่น งบอาหารกลางวัน เบี้ยผู้สูงอายุ ผู้พิการ เอดส์ งบสาธารณสุขมูลฐาน</p> <p>๓. ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์และครุภัณฑ์สำนักงานที่มีอยู่เริ่มชำรุดและล้าสมัย</p> <p>๔. ปัญหาในระเบียบข้อกฎหมายที่ยังไม่ครอบคลุมความต้องการของประชาชน เช่น ไฟไหม้บ้านหลังเดียว รัฐให้การช่วยเหลือไม่ได้ เป็นต้น</p> <p>๕. สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ อบท.อย่างเข้มข้น บางครั้งปัญหาไม่ได้เกิดที่ อบท.แต่เป็นปัญหาระเบียบกฎหมายที่ส่วนกลางกำหนดมามีปัญหาในทางปฏิบัติ เช่น ปัญหาฉีดวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้าได้หรือไม่ ฯลฯ</p>

๒. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านบริบทของพื้นที่ ด้านเศรษฐกิจและการเกษตร

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weaknesses)
<p>๑.ออกข้อบัญญัติของตนเองได้</p> <p>๒.มีงบประมาณเพียงพอ</p> <p>๓.มีแหล่งน้ำใต้ดินอยู่ในพื้นที่</p> <p>๔.บุคลากรมีคุณภาพ ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ ทำให้เข้าใจและวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>๕.มีนโยบายและยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนเน้นการมีส่วนร่วมมีแผนพัฒนาที่ชัดเจน</p> <p>๖.มีโครงการพัฒนาชุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งกักเก็บน้ำขนาดเล็ก เพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภคและบริโภค</p> <p>๗.พื้นที่ตำบลเมืองเกษตรเหมาะกับการทำการเกษตรปลูกพืช เลี้ยงสัตว์</p> <p>๘.มีการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาการเกษตรให้แก่ประชาชน</p> <p>๙.ประชาชนมีความขยันขันแข็งในการประกอบอาชีพและมีการพัฒนานำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการเกษตร</p>	<p>๑.ไม่มีระบบชลประทานในพื้นที่ขาดการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ</p> <p>๒.การบริหารงบประมาณที่ไม่ตรงต่อความต้องการของประชาชน</p> <p>๓.การประชาสัมพันธ์เรื่องการใช้น้ำให้ประชาชนเข้าใจมีน้อย การจัดหาแหล่งน้ำใหม่ ๆ ยังไม่ทั่วถึง</p> <p>๔.การจัดสรรงบประมาณมีจำนวนจำกัด ทำให้การพัฒนาไม่ต่อเนื่อง</p> <p>๕.งบประมาณในการพัฒนาศักยภาพไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน</p> <p>๖.แหล่งน้ำตื้นเขิน ทำให้ไม่สามารถกักเก็บน้ำเพียงพอ</p> <p>๗.ไม่มีการวางแผนบูรณาการร่วมกันของทุกภาคส่วน</p> <p>๘.ด้านการบริหารเป็นองค์กรขนาดเล็ก มีทรัพยากรเครื่องมือ และอุปกรณ์ในการทำงานไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน</p> <p>๙.ความต้องการของประชาชนมีมาก บริการได้ยังไม่ทั่วถึง</p> <p>๑๐.ขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อทำการเกษตรในหน้าแล้งขนาดของแหล่งน้ำในชุมชนมีไม่เพียงพอต่อภาคการทำการเกษตรและอุปโภค</p> <p>๑๒.ผลผลิตราคาตกต่ำไม่คุ้มกับการลงทุนเกษตรกรขาดทุน</p>
โอกาส(Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>๑.แนวคิดพระราชดำริตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทำให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง</p> <p>๒.มีการพัฒนาทางการเกษตร เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายให้จัด zoning การเกษตร</p> <p>๓.ด้านการเมือง มีการสนับสนุนและส่งเสริมโครงการตามแนวทางพระราชดำริให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด</p> <p>๔.มีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมากขึ้น ทำให้เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ</p> <p>๕. มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ มีการขยายพื้นที่ทางการเกษตรเพิ่มขึ้น</p> <p>๖.รัฐบาลมีนโยบายให้ผลผลิตทางการเกษตรเป็นครัวโลก</p>	<p>๑.ความไม่เข้าใจในแนวทางพระราชดำริและความไม่รู้ในการที่จะสานต่อการดำเนินงานตามแนวทางพระราชดำริ</p> <p>๒.ขาดความต่อเนื่องนโยบายการพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๓.การส่งเสริมจากภาครัฐไม่มีความต่อเนื่อง ไม่มีการติดตามผลประเมินโครงการอย่างเป็นรูปธรรม ทำให้ประชาชนไม่ได้รับความรู้ความเข้าใจที่แท้จริง</p> <p>๔.ในฤดูแล้งมีปริมาณน้ำน้อย ไม่สามารถนำน้ำมาใช้อุปโภคได้</p> <p>๕.ข้อจำกัดด้านกฎหมายและแนวทางการปฏิบัติราชการไม่ชัดเจน</p> <p>๖. ปัญหาด้านสภาพพื้นที่ เช่น ดินเค็ม ดินและป่าเสื่อม</p>

โอกาส(Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>๗. การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน</p> <p>๘. ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมปลูกพืช เลี้ยงสัตว์</p> <p>๙. มีหน่วยงานอื่นๆเป็นพันธมิตร เช่น เกษตรอำเภอ พัฒนาชุมชน</p> <p>๑๐. มีพื้นที่ทางการเกษตรมาก</p> <p>๑๑. รัฐบาลและภาคเอกชนให้ความสำคัญและส่งเสริมการจำหน่ายสินค้า OTOP</p> <p>๑๒. นโยบายการเจรจาการค้าระดับทวิภาคี (FTA) และพหุภาคี (WTO) ได้เปิดโอกาสให้สินค้าของประเทศคู่สัญญาสามารถส่งออกไปจำหน่ายได้ โดยไม่เสียภาษีนำเข้า</p>	<p>๗. สภาพภูมิอากาศแปรปรวน ไม่เป็นไปตามฤดูกาลและเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น อุทกภัย ภัยแล้งวาตภัย ฯลฯ</p> <p>๘. ลักษณะดินในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย มีพื้นที่ดินเค็ม และดินขาดความอุดมสมบูรณ์</p> <p>๙. ผลผลิตการเกษตรต่อไร่ต่ำ ส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการเพิ่มขึ้น</p> <p>๑๐. ต้นทุนการผลิตสูง ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ</p> <p>๑๑. ปัญหาโรคระบาด ทั้งวัชพืช เพลี้ย และแมลง เกษตรกรต้องใช้สารเคมีทำให้มีต้นทุนสูงขึ้น ในขณะที่จำนวนผลผลิตลดลง</p> <p>๑๒. เกษตรกรไทยยังเป็นกลุ่มที่ยังมีความอ่อนแอ ความเชื่อมั่นตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน ขาดความสามารถในด้านการจัดการ ขาดโอกาส ขาดแคลนเงินทุน และความสามารถในการเข้าถึงปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานการผลิต จึงยังไม่มีความพร้อมในการพัฒนาและเริ่มต้น รวมทั้งไม่สามารถสร้างเครือข่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๑๓. เกษตรกร เน้นการเกษตรแบบเชิงเดี่ยว (ปลูกพืชชนิดเดียว) ทำให้ส่งผลกระทบต่อการผลิตและกลไกของตลาด</p> <p>๑๔. เกษตรกรขาดความรู้เรื่องการเกษตรแบบยั่งยืนและยังนิยมใช้ปุ๋ยเคมี สารเคมีกำจัดศัตรูพืชมากกว่าการทำ การเกษตรอินทรีย์</p>

๓. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านบริบทของพื้นที่ ด้านสังคม

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weaknesses)
<p>๑.ผู้บริหารให้ความสำคัญ นโยบายด้านการพัฒนาสังคม</p> <p>๒.มีเครือข่ายด้านสังคมโดยมี มี ส.อบต. อสม. เป็นตัวแทนของประชาชนในเขตพื้นที่</p> <p>๓.มีการส่งเสริมบทบาทของสตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสผู้พิการ เพิ่มมากขึ้น</p> <p>๔.มีการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคมที่ชัดเจน ต่อเนื่อง และเป็นรูปธรรม</p> <p>๕.อบต. สามารถบริหารได้โดยตรงผ่านสมาชิกสภาที่เป็นตัวแทนประชาชนในหมู่บ้านนั้นๆ</p> <p>๖.มีการพัฒนาผู้ด้อยโอกาสทางสังคม โดยการฝึกอาชีพทำให้สามารถเลี้ยงชีพได้</p> <p>๗.มีนโยบายในการพัฒนา เด็ก เยาวชน สตรี และคนพิการ</p> <p>๑๒.มีงบประมาณเพื่อใช้การดำเนินงาน</p> <p>๑๓.อบต.เมืองเกษตรสามารถเป็นแกนนำหลักในการบูรณาการกับภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม และสามารถดูแลเด็ก เยาวชนผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุได้</p> <p>๑๔.มีการให้ความรู้ด้านสาธารณสุขพื้นฐานแก่อาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน(อสม.) อย่างต่อเนื่องเหมาะสม</p> <p>๑๕.มีการรวมกลุ่มกิจกรรมด้านสุขภาพ</p> <p>๑๖.มีจำนวน อปพร. และตำรวจบ้านในพื้นที่พร้อมให้ความช่วยเหลือในกรณีฉุกเฉิน</p> <p>๑๗.มีการส่งเสริมสนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการหน่วยงาน พร้อมในการป้องกันภัยและการช่วยเหลือผู้ประสบภัย</p> <p>๑๘.ผู้นำชุมชน และชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาตามโครงการต่างๆที่จัดขึ้น</p>	<p>๑.การประสานงาน การอำนวยความสะดวก ความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชน ประชาชนไม่ทั่วถึง และระบบการจัดเก็บฐานข้อมูลดีเพียงพอ</p> <p>๒.ขาดการสนับสนุนและความเข้าใจของแต่ละหมู่บ้าน ชุมชนอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมสนับสนุนจากภาครัฐ</p> <p>๓.ขาดการติดตามและประเมินผลโครงการอย่างจริงจัง</p> <p>๔.งบประมาณที่จัดสรรด้านการพัฒนาสังคมมีน้อย ไม่ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>๕.การพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ไม่ทั่วถึง</p> <p>๖.ประชาชนในชุมชนขาดความรู้และการพัฒนาในด้านอาชีพ</p> <p>๗.ระบบฐานข้อมูลด้านสังคมยังไม่ชัดเจนประชาชนให้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อนไม่ตรงกับข้อเท็จจริง</p> <p>๘.หมู่บ้านชุมชนขาดความเข้มแข็ง</p> <p>๙.ปัญหาโรคไม่ติดต่อที่มีแนวโน้มจะสูงขึ้นทำให้มีผู้เสียชีวิตเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ โรคมะเร็ง โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง ฯลฯ</p> <p>๑๐.ประชาชนส่วนใหญ่ ขาดความรู้และความตระหนักในเรื่องการดูแลสุขภาพอนามัยของตนเอง และการรักษาพยาบาลเบื้องต้น</p> <p>๑๑.ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p>

โอกาส(Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>๑.รัฐบาลมีนโยบายในการพัฒนาสังคมและแก้ไขความเดือดร้อนของประชาชน</p> <p>๒. คณะกรรมการหมู่บ้านและผู้นำชุมชนมีความเข้มแข็ง</p> <p>๓. การเปิดรับกระแสโลกาภิวัตน์ ประชาชนมีความตื่นตัวตระหนักในหน้าที่ สิทธิของตนในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินชีวิตมากยิ่งขึ้น</p> <p>๔. การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านต่าง ๆ และมีงบประมาณจากส่วนกลางลงมายังจังหวัดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอของบประมาณด้านการพัฒนาสังคมได้</p> <p>๕. การร่วมมือระหว่างส่วนราชการที่ดำเนินโครงการพัฒนาสังคม</p> <p>๖. อบท. มีหน่วยงานที่คอยให้คำปรึกษาด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>๗. รัฐบาลให้ความสำคัญต่อความมั่นคง และมีการประชาสัมพันธ์การป้องกันเบื้องต้นให้แก่ประชาชน</p> <p>๗. มีการจัดตั้งอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ซึ่งหมู่บ้านต่างๆ ยังดำเนินงานอย่างเข้มแข็ง</p>	<p>๑. ปัญหาหนี้สินของประชาชน</p> <p>๒. ปัญหาอบายมุข การพนัน และสิ่งเสพติด ขาดการดูแลแก้ไขชุมชนไม่ร่วมกันป้องกันปราบปรามอย่างจริงจัง</p> <p>๓. ปัญหาการแตกแยกทางความคิดของสังคมการเมือง</p> <p>๔. ปัญหาการขาดสามัคคีของคนในชุมชน</p> <p>๕. ปัญหาความยากจน แตกต่างทางฐานะ ความเหลื่อมล้ำทางสังคม</p> <p>๖. อำนาจหน้าที่ตามแผนกระจายอำนาจฯ ยังไม่มีความชัดเจนในการกิจ</p> <p>๗. แรงงานฝีมือมีน้อย ส่วนใหญ่จบการศึกษาเพียงระดับภาคบังคับและ มีฐานะยากจน ส่งผลให้มีการย้ายถิ่นไปหาทำงานในต่างจังหวัดสูง</p> <p>๘. กระแสของวัฒนธรรมและเทคโนโลยีของโลกที่เข้ามากระทบต่อวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชน</p> <p>๙. ค่านิยมในการดื่มสุราในช่วงเทศกาล ทำให้เกิดอุบัติเหตุ และมีจำนวนผู้เสียชีวิตเพิ่มมากขึ้นทุกปี</p>

๔. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านบริบทของพื้นที่ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weaknesses)
<p>๑. มีโครงการส่งเสริมสนับสนุนร่วมมือกับส่วนราชการภาคเอกชน ในการพัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒. มีการปลูกป่าและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ รวมทั้งบูรณาการบริหารจัดการดิน น้ำ ขยะ และมลภาวะในเขตพื้นที่</p> <p>๓. เยาวชนได้รับการปลูกฝังจากสถานศึกษาให้มีความรู้ในด้านการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>๔. ชุมชนมีการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง เช่นการจัดการปัญหาขยะชุมชน</p>	<p>๑. ประชาชนขาดจิตสำนึก ไม่ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ มลภาวะ ขยะมูลฝอย จนก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่น</p> <p>๒. ไม่มีการบริหารจัดการทรัพยากรทางธรรมชาติที่ยั่งยืน</p> <p>๓. วิธีการกำจัดขยะไม่ถูกวิธี ชุมชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๔. การประชาสัมพันธ์ รมณรงค์และให้ความรู้แก่ประชาชนด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติมีไม่ต่อเนื่อง</p> <p>๕. ประชาชนยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในการรักษาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเท่าที่ควรมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่เหมาะสม ทำให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมภาวะโลกร้อน</p>

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weaknesses)
	<p>๖.มีการทิ้งขยะในที่สาธารณะ</p> <p>๗.ประชาชนทำลายสิ่งแวดล้อม โดยการเผาป่า เผา ชังข้าวในนา การทิ้งขยะไม่เป็นที่ ลักลอบปล่อยของเสียลงที่สาธารณะ โดยไม่ผ่านการบำบัด</p>
โอกาส(Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>๑.มีโครงการในพระราชดำริที่สนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น โครงการปลูกหญ้าแฝก เป็นต้น</p> <p>๒.นโยบายการพัฒนาประเทศที่มุ่งเน้นการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก</p> <p>๓.มีหน่วยงานสนับสนุนพันธุ์พืชไปปลูกในที่ส่วนบุคคลหรือที่สาธารณะ</p> <p>๔.เกิดกระแสทางสังคม และการรณรงค์ทางสื่อต่าง ๆ ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำให้ประชาชนมีความตื่นตัว และให้ความสำคัญในการป้องกันรักษาสิ่งแวดล้อม เพิ่มมากขึ้น</p> <p>๕.การรณรงค์เรื่องภาวะโลกร้อน ลดใช้พลังงาน และทำให้เกิดการใช้พลังงานทดแทนมากขึ้น</p>	<p>๑.ปัญหาดินเสื่อมโทรมเนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ใช้ปุ๋ยเคมี และสารเคมี</p> <p>๒.ปัญหาลักลอบตัดต้นไม้ทำลายป่าประชาชนเพื่อทำเกษตรกรรม</p> <p>๓.การทิ้งขยะมูลฝอยในที่สาธารณะ และการกำจัดขยะที่ไม่ถูกสุขลักษณะ</p> <p>๔.ภาวะโลกร้อนทวีความรุนแรง สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม</p> <p>๕.ทรัพยากรป่าถูกทำลาย เสื่อมโทรม แหล่งน้ำธรรมชาติตื้นเขิน</p> <p>๖.ความแปรปรวนของสภาพแวดล้อม ทั้งปริมาณฝน อุณหภูมิที่สูงขึ้น ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติเปลี่ยนแปลง</p> <p>๗.ประชาชนไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของอปท.ในการจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น การบุกรุกที่สาธารณะ อย่างแท้จริง จึงไม่ค่อยให้ความร่วมมือ</p>

๕. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านบริบทของพื้นที่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weaknesses)
<p>๑.มีงบประมาณเป็นของตนเอง และสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างเต็มที่</p> <p>๒.ผู้บริหารท้องถิ่นมีนโยบายให้ความสำคัญในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน</p> <p>๔.อบต.สามารถซ่อมแซมถนนที่ชำรุด หรือโครงสร้างพื้นฐานอื่นได้ในเบื้องต้น</p> <p>๕.ผู้บริหารมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อการเมืองระดับชาติ และระดับท้องถิ่น</p>	<p>๑.โครงการที่อยู่ในแผนพัฒนามีจำนวนมากแต่เงินงบประมาณมีไม่เพียงพอ</p> <p>๒.โครงสร้างพื้นฐานยังเป็นลักษณะเล็กๆ ไม่เป็นลักษณะโครงสร้างใหญ่ๆ ถนนส่วนใหญ่มีสภาพชำรุด</p> <p>๔.การพิจารณาโครงการยังไม่เน้นความจำเป็น และแก้ไขปัญหาเร่งด่วนของประชาชนตามลำดับความสำคัญก่อนหลังเนื่องจากการประชุมประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดลำดับความสำคัญน้อย</p> <p>๕.อบต.มีงบประมาณไม่เพียงพอในการก่อสร้าง/ซ่อมแซมถนนที่ เนื่องจากมีถนนในความรับผิดชอบต้องการก่อสร้างปรับปรุงซ่อมแซมจำนวนมาก</p> <p>๖.ขาดความรวดเร็ว และคุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานต่ำ เพราะอายุการใช้งานน้อยมาก</p>

โอกาส(Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>๑.ภาครัฐให้ความสำคัญกับการขยายและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน</p> <p>๒.มีการบูรณาการกับหน่วยงานทั้งของภาครัฐและเอกชน</p> <p>๓.นโยบายสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาระดับชาติ</p> <p>๔.มีภาคการเมืองระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับประเทศให้การสนับสนุน และสามารถผลักดันงบประมาณด้านโครงสร้างพื้นฐานจากส่วนกลาง</p> <p>๕.มีแนวนโยบายการพัฒนาจากหน่วยงานระดับกรมที่เอื้อต่อการทำงาน</p> <p>๖.นโยบายของรัฐบาลด้านการพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์</p>	<p>๑.เกิดภัยทางธรรมชาติทำให้อุตสาหกรรมเสียหาย</p> <p>๒.ข้อจำกัดด้านกฎหมายและแนวทางการปฏิบัติราชการไม่ชัดเจน</p> <p>๓. ไม่สามารถแก้ปัญหาและความต้องการของประชาชนได้หมด</p> <p>๔.ปัญหาด้านเศรษฐกิจถดถอย</p> <p>๕.สภาพเศรษฐกิจชะลอตัว</p>

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้เมืองเดี่ยว
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อบต.

๓.๒.๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมีไทยพม่าลาวเวียตนามมาเลเซียสิงคโปร์อินโดนีเซียฟิลิปปินส์กัมพูชาบรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั้นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากโดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเกษตรได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน ๘ ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเกษตร ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเกษตร ต้องเร่งสร้างความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนตระหนักถึงการพัฒนาคุณภาพผลผลิตการเกษตรและการรวมกลุ่มอาชีพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของผลผลิตเพื่อให้สามารถสู้กับการค้าเสรีอาเซียนได้ ส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้และเข้าใจแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงให้สามารถพึ่งพาตนเองสามารถลดรายจ่าย สร้างรายได้ มีเหตุผลและมีภูมิคุ้มกันในการดำรงชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเกษตรต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้ง อาจเกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เพิ่มมากขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น

ปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญคงหนีไม่พ้น โรคติดต่อที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็น โรคเอดส์ ไข้เลือดออก SARs ไข้หวัดนกและโรคอื่น ๆ ที่มีผลมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในไทย การค้ามนุษย์และการท่องเที่ยวมีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อน การแพร่ระบาดของโรคศัตรูพืชและโรคระบาดสัตว์

ปัญหาสังคมจะรุนแรงถ้าไม่ได้รับการวางแผนที่ดี เนื่องจากจะมีขยะจำนวนมากมากขึ้นปัญหาการแบ่งชนชั้น ถ้าคนไทยทำงานกับคนต่างชาติที่ต่ำกว่า อาจมีการแบ่งชนชั้นกันได้และอาจมีแรงงานต่างชาติอพยพเข้ามาทำงานในพื้นที่มากขึ้น อาจเกิดปัญหาอาชญากรรมจะรุนแรง สถิติการก่ออาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นอย่างมากจากชนชั้นที่มีปัญหาคนจะทำผิดกฎหมายมากขึ้นเนื่องจากไม่รู้กฎหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การบุกรุกพื้นที่ป่าอาจมีมากขึ้น ด้วยสาเหตุทั้งที่เกิดจากคนไทยและชาวต่างชาติ สาเหตุที่เกิดจากคนไทยคือการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรทำให้ที่ทำกินไม่เพียงพอต่อความต้องการ หรือการขายที่ดินให้นายทุนต่างชาติแล้วไม่มีที่ทำกิน ส่วนสาเหตุจากชาวต่างชาติ อาจมีนายทุนเข้ามาทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การตัดไม้เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเกษตร ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือการอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน ป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา

ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่คนไทยมีความเชี่ยวชาญในการสื่อสารน้อยกว่าประเทศอื่น ๆ ในอาเซียน ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเกษตร จึงได้เริ่มต้นสนับสนุน ส่งเสริมการนำครูชาวต่างชาติเข้ามาสอนภาษาอังกฤษโดยการทำให้อยู่กินกับชาวบ้าน โรงเรียนในพื้นที่ เพื่อนำร่องไปสู่โครงการอื่น ๆ ในการเร่งรัดพัฒนาให้ประชาชนในพื้นที่มีทักษะในการสนทนาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

อาจเกิดความขัดแย้งในการเผยแพร่ศาสนาของชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในไทยมากขึ้น เช่น อาจมีการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม อาจมีการกระทบกระทั่งกันระหว่างผู้นับถือศาสนาที่แตกต่างกัน เช่น ชาวคริสต์เดินมาท่องเที่ยวในวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและมีการลบลู่อย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นต้น

ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN SOCIO-CULTURAL COMMUNITY) มีแผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนระบุในแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ที่สำคัญ คือ การพัฒนามนุษย์และการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ต้องสร้างความตระหนักรู้ถึงความแตกต่างในมรดกทางวัฒนธรรม เช่น มุสลิมมีอาหารที่เป็นข้อห้าม ตามธรรมเนียมบรูไนไม่มีการจับมือกับเพศตรงข้าม การใช้มือซ้ายในการส่งของหรือนามบัตรให้แก่ชาวมุสลิมถือเป็นสิ่งไม่สุภาพ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารราชการท้องถิ่นให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการที่ดี

ด้านการเมืองในระดับชาติอาจยังความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกด้วยกันเอง รวมทั้งปัญหาการก่อการร้ายที่เป็นผลมาจากการเมือง ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง

การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในด้านการอนุญาต อนุมัติ ต่างๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ จีน เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่างๆซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำเป็นต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ใช้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเกษตร ต้องเร่งบูรณาการร่วมกับส่วนราชการในระดับอำเภอเพื่อสร้างหรือจัดหาแหล่งท่องเที่ยวหรือจัดหาสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ภายในพื้นที่ รวมทั้งร่วมบูรณาการการทำงานกับโรงแรมรีสอร์ท ที่พักในพื้นที่ เพื่อพัฒนาไปสู่ความยั่งยืนของสถานที่ท่องเที่ยว